

p

1. Er - lau - be mir, feins Mäd - chen, in den Gar - ten — zu — gehn, daß
 2. O Mäd - chen, o Mäd - chen, du — ein - sa - mes — Kind, wer
 1. Säg får jag, lju - va flick - a, ned i ro - sen - går - den gå? Det
 2. O flic - ka, kä - ra flick - a, som så ung och — en - sam går, vem

p

5

ich — mag dort schau - en, wie die Ro - sen — so — ^{stehen} schön. Er -
 hat — den Ge - dan - ken ins — Herz dir — ge - zinnt, daß
 lys - ter mig att skå - da al - la blom - mor - na de små. Om
 in - göt i ditt ski - ne den - na tan - ke — ack så svår: att

9

lau - be sie zu bre - chen, es ist die höch - ste Zeit, ih - re
 ich — soll den Gar - ten, die Ro - sen nicht sehn? Du ge -
 dem jag fing - e plock - a nu är det rät - tan tid. Så —
 jag i ro - sen - går - den ej fing - e slip - pa in? Du —

ih - re
 Du - ge -
 Så —
 Du —

13

Schön - heit, ih - re Ju - gend hat mir mein Herz er - freut.
 fällt — mei - nen Au - gen, das muß — ich ge - stehn.
 skå - ra och så fris - ka! Mitt hjär - ta gläds där - vid.
 sköns - ta i - bland lil - jor, du ros och bal - sa - min.